

ก. สภาพทางภูมิศาสตร์และความเป็นมาของประเทศไทยเดิม

ประเทศไทยเดิมหรือที่เรียกกันในบรรดาศาสนาไทยว่า อณา เวียง ประเทศด้วย
หมู่เกาะในหมู่เขยเรียงรายยาวประมาณ ๓,๕๐๐ ไมล์ จากฝั่งทะเลด้านตะวันตกของเมือง
บางกอกไปสู่อ่าวปูลอกทะเลเลียบคาบตะวันตกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นเมริเดียนกลางของเอเชีย
กับเกาะซิงคโปร์และออสเตรเลีย ตั้งแต่ ๖ องศา Latitude เหนือ ถึง ๑๖ องศา
Longitude ใต้ กับ ๘๕ - ๑๔๑ Longitude ตะวันออก ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ
กว่า ๓,๐๐๐ เกาะ มีพื้นที่รวมทั้งสิ้นประมาณ ๗๖๕,๓๕๐ ตารางไมล์ เกาะใหญ่ ๆ ที่
สำคัญ ๆ มีดังนี้ คือ *

บอร์เนียวตะวันตกมีเมือง ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๓๖๘,๐๐๐ ไมล์^๒
สุมาตรามีเมือง ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๑๘๘,๘๗๐ ไมล์^๒ ความสูงจากฐานน้ำขึ้นเมือง
๘๖,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื้อที่ ๕๖,๐๐๐ ไมล์^๒ ภูเก็ตมีเมือง ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน
เมืองที่ ๑๕๓,๓๕๐ ไมล์^๒ เกาะศรีโกล มีเมือง ๒๐๐,๐๐๐ คน เมืองที่ ๘,๐๐๐ ไมล์^๒
มังกามีเมือง ๒๓,๐๐๐ คน เมืองที่ ๘,๘๕๐ ไมล์^๒ จิลลิอัน มีเมือง ๕๐,๐๐๐ คน
เมืองที่ ๑,๘๕๐ ไมล์^๒ เกาะเลสเซอร์ซูลา ซึ่งรวมถึงเกาะบาหลี ซัมบอง ชันดารา
ชันบา บอร์เนส ซิมอร์ ฯลฯ มีเมือง ๘,๖๐๐,๐๐๐ คน เมืองที่ ๓,๘๐๐ ไมล์^๒

สำหรับอาณาเขตประเทศไทยเดิมมีอาณาเขตทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
จดแดนสหรัษฎาเดเซีย มีช่องแคบมะละกาเป็นเขตแดนระหว่างเกาะสุมาตรากับมาเลเซีย
ทิศเหนือของเกาะกาลินันต์ติดต่อกับซาราวัก และขจรเหนือของมาเลเซียที่เกาะ
เนียง รวมกับ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือจดฟิลิปปินส์ ทิศตะวันออกติดกับอ่าวซูลู

พื้นที่ของประเทศไทยเดิมซึ่งส่วนมากประกอบด้วยภูเขาสูง และป่าไม้ปกคลุม
โดยทั่วไป มีแม่น้ำ ลำธารมากมายบนเกาะต่าง ๆ พื้นที่เป็นชายฝั่งยาวไปจรดอ่าว
เบงกอล เป็นป่าไม้แล่นป่า ๖๘% เป็นถั่วเมืองและधान ๑๐% และมีพื้นที่เขยสูงประมาณ

*"The World Almanac 1964" (New York World Telegram
and The Sun Corporation) p. 355.

ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ฝึญก น้ำมัน ถ่านหิน แร่เหล็ก ใยผ้าขาว ของ
นมวัว และชา เป็นต้น เมื่อเมืองตามลารสำรวจเมื่อปี ๒๕๐๙ จำนวน ๘๖,๐๘๖,๗๘๘ คน
ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในทางเกษตรกรรม นอกนี้ประกอบอาชีพทางการประมง
การประมงและอุตสาหกรรม การค้าส่วนใหญ่ทำอยู่ในมือของชาวจีน ในทางศาสนา
ชาวอินโดนีเซียประมาณ ๙๗% นับถือศาสนาอิสลาม ที่เหลือนับถือคริสต์ อิสลาม และ
พุทธศาสนา

ประวัติความเป็นมาทางการเมือง

ประเทศอินโดนีเซียนั้นเดิมเรียกกันว่า "เนเธอร์แลนด์ตะวันออกหรือ
เนเธอร์แลนด์อินเดีย" เพราะเดิมเป็นเมืองขึ้นของเนเธอร์แลนด์ มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๖๘
ตลอดมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา กองทัพญี่ปุ่นได้เข้ายึดครอง
อินโดนีเซีย เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสงบลงอินโดนีเซียก็ประกาศความเป็นเอกราช เมื่อ
๑๒ สิงหาคม ๒๔๘๘ โดยชูการ์โบเป็นประธานาธิบดี และตั้งตัวเป็นระบอบประชาธิปไตย
ใช้หลักการรัฐธรรมนูญและจัดตั้งรัฐบาลขึ้น เนเธอร์แลนด์ซึ่งได้ยึดครองอินโดนีเซียอยู่
สงครามได้ขยายไปถึงกำลังเข้ายึดครองอีกครั้งหนึ่ง จึงเกิดการสู้รบกันขึ้น ภายใต้อำนาจ
เจรจาขึ้น โดยความช่วยเหลือขององค์การสหประชาชาติและใน วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๔๘๖
จึงได้รับเอกราชสมบูรณ์ โดยมีสถานะเป็นสหพันธ์สาธารณรัฐในอาณัติ และเปลี่ยนเป็น
สาธารณรัฐเมื่อ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๘๓ ๒ รัฐธรรมนูญของอินโดนีเซียได้มีการแก้ไขมาตลอด
แต่ไม่ทราบครั้งและรัฐบาลก็ขาดเสถียรภาพเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอหลายครั้ง จนเมื่อ
๘ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ประธานาธิบดีชูการ์โบจึงยุบเลิกสภาผู้แทนราษฎร และยกเลิ

---

^๒โปรดดูรายละเอียดใน อรรถ เชาวหงส์ "การต่อสู้เพื่อเอกราชของ
อินโดนีเซีย" วิทยานิพนธ์เสนอเพื่อรับปริญญาตรี สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๓

รัฐธรรมนูญที่ไว้ในขณะนั้น นำเอารัฐธรรมนูญปี ๒๔๘๕^๓ มาใช้แทนฉบับที่ รัฐสภาไทย
ได้เข้าบริหารประเทศด้วยตนเองในระบอบการปกครองซึ่งเขาเรียกว่า "ประชาธิปไตย
โดยการนำ" (Guided Democracy) โดยมอบอำนาจบริหารทั้งหมดไปยังคณะ "สภาผู้
และสภาผู้ปรึกษาแห่งปร" ราษฎรได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ ใน "ปร" ราษฎรชาติผู้ดำรง
ผ่านแห่งปร ราษฎรชาติที่ตลอดชีวิต

สภาพทางภูมิศาสตร์และประวัติความเป็นมาของมาเลเซีย (ส่วนภาคใต้)

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อ ๑๖ กันยายน ๑๙๖๓
โดยรวบเอาดินแดนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน คือ สelangor มาลายา สิงคโปร์ ซาราวัก บรูไนดารุสซาลาม
เมื่อ ๓๑ กรกฎาคม แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของดินแดนที่มารวมเป็นมาเลเซีย
ก่อนที่จะตั้งเป็นประเทศมาเลเซียเท่านั้น ส่วนกับเรื่องราวเมื่อถึงเป็นประเทศมาเลเซียแล้ว
แล้วจะกล่าวถึงภายหลังในบทต่อไป

สายสัมพันธ์มาลายา

ก่อนที่จะก่อตั้งประเทศมาเลเซียนี้ ประเทศสหพันธรัฐมาลายาเป็นระบอบ
ซึ่งมีกษัตริย์กษัตริย์ มีสภาที่ตั้งประเทศเป็นนครที่แยกออกไปจากทางใต้ของมาลายา
ที่มีมาเลเซียตะวันออกเฉียงใต้ ตอนใต้สุดของแหลมอินโดจีน อยู่ระหว่างเส้นรุ้ง ๑ องศา
๑๕' ๑/๒ องศาเหนือ กับเส้นแวงตะวันออก ๑๐๒ องศา ๒๕' ๑๒" องศาตะวันออก
กับทะเลจีนใต้ ฝั่งทะเลตะวันออกติดกับช่องแคบมะละกา ติดเหนือจรดทะเลไทย
ลาวจีน และปลายแดนใต้สุดจรดกับรัฐสิงคโปร์ ประเทศสหพันธรัฐมาลายาเป็นประเทศ
กลางกลางเป็นที่สุด มีเมืองเก่าใหญ่ ๆ หลายเมืองเก่า และประกอบด้วยเมืองเก่า
ที่มีคนถูกตลอดปี เมืองที่ประมาณ ๕๐,๘๐๐ ปี^๔ มีคนเมืองมากกว่า ๘ ล้านคน
กัวลาลัมเปอร์ เป็นนครหลวงของประเทศ ประเทศสหพันธรัฐมาลายาถูกผนวก
เข้าเป็น

^๓ ภูมิภาคชายแดน

ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ คือ แร่ดีบุก เหล็ก แร่กาบีส ยาง ยางพารา ฯลฯ ของภาคนี้จึง
 มีความสำคัญต่อศาสนาอิสลาม และมีอิทธิพลใหญ่ในการกำหนดแนวทาง และชีวิตของ

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสหพันธมลายู

ประเทศสหพันธรัฐมลายูมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาทางภาษ ชาติพันธุ์
 ได้รวมตกอยู่ในอิทธิพลของประเทศอินเดียหลายประเทศ เช่น อาณาจักรทวารวดี อณาจักรขอม
 ไทโย ปัตถุมุเตส เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ จนกระทั่งในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ถูก
 ญี่ปุ่นเข้ายึดครองเพื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลง ก็ได้มีการสถาปนาสหพันธมลายู
 ขึ้นในปี ๒๔๘๑ แต่ก็ยังอยู่ในความดูแลของอังกฤษ ต่อมาเมื่อ ๘ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๕๐๘
 รัฐบาลและผู้นำของสหพันธมลายูในขณะนั้น และผู้นำของเจ้าผู้ครองรัฐทั้งเจ็ด จึงได้
 เจริญท้าวความตกลงกับอังกฤษที่ลอนดอนให้สหพันธมลายูได้ปกครองตนเอง โดยมี
 เภตรราชคณบูรณ ภูมิบาลีหรือจักรภพ และได้มีการลงนามกันเมื่อ สิงหาคม ๒๕๐๐ ไทย
 ท้าไว้โดยขอเอกราชกันเมื่อ ๓๑ สิงหาคม ค.ศ. ๒๕๐๑ ณ สถานที่ ๖ เภตรราชคณ บูรณ ภูมิบาลี
 บังเรณือ มุสลิ์ ตานอับดุล ราห์มาน บูตาร เป็นนายกรัฐมนตรี และตงกูตงกูซาวา บาย
 ดิงกี อัดมารับ ตวงกูโมหมัด บัง-เปองตวน เบซาร์ แร้งรัฐเนอกรีเซียงยีบี เป็นกษัตริย์
 สหพันธมลายูได้เขาเป็นสมาชิกสหประชาชาติในปี ๒๕๐๑

พลเมืองของมลายูประกอบด้วยชน ๓ เผ่า คือ อริ่งมูงเป็นเชื้อชาติ
 มาเลย์ ๑ ใน ๓ เป็นเชื้อชาติจีน และ ๑ ใน ๑๐ เป็นเชื้อชาติอินเดียและชาวฮอลันดา
 ส่วนพวกยูเรเชีย และพวกผิวขาวมีประมาณร้อยละ ๒ สหพันธมลายูประกอบด้วย
 รัฐ ๑๑ รัฐ คือ ปะลิส ไทรบุรี กะลันตัน ตรังกานู ปะรัง สะดิงงกร์ เนกรี เซียงยีบี
 และโอรัง มาคักกา และปีนัง มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วย
 วิทยาลัยสูง (ซีเนต) และสภาผู้แทนราษฎร มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร
 และ บังกีเปออาวน-อากง เป็นประมุขของประเทศ ซึ่งเลือกโดยที่ประชุมเจ้าผู้ครองรัฐ
 ทั้ง ๘ และผู้ว่าราชการรัฐปีนัง และรัฐมนตรีกลาอยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี

"The World Almanac 1964" op.cit., p. 322.

สิงคโปร์

มีสภาพประเทศเป็นเกาะตั้งอยู่ปลายแหลมมาคาญ เป็นรัฐอิสระ มีสิทธิในการปกครองประเทศด้วยตนเอง ส่วนกิจการต่างประเทศและการเมืองอิสระอยู่ใต้อำนาจหน้าที่ของอังกฤษ มีเนื้อที่ประมาณ ๖๖๕,๕ ตารางไมล์ ๕ เมืองทั้งประเทศประมาณ ๑ ล้าน ๘ แสนคน มีคนจีนมากที่สุด ถึง ๑ ล้าน ๒ แสนคน เป็นเมืองสำคัญ และศูนย์กลางการค้าในเอเชียอาคเนย์ และเป็นชายฝั่งของอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียงใต้

ชามาร์หรือบอร์เนียวเหนือและซาราวัก

กินแดนอีก ๒ แห่ง ซึ่งรวมกันเป็นประเทศมาเลเซีย คือ ชามาร์ หรือ บอร์เนียวเหนือและซาราวัก กินเนื้อที่ทั้งหมดในซารักซาร์ของอังกฤษ มีเนื้อที่ ๕๕๖,๘๐๐ ตารางไมล์

	<u>ชามาร์</u>	<u>ซาราวัก</u>
เนื้อที่	๒๕,๓๘๘ ตารางไมล์	๕๕,๖๕๐ ตารางไมล์
ประชากร	๕๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐

กินแดนทั้ง ๒ แห่งนี้ ถูกผสมบูรณด้วย บางซาราว บอร์เนียว และบอร์เนียวต่าง ๆ

๓. ความสัมพันธ์ดั้งเดิมระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย

อินโดนีเซียกับมาเลเซีย มีความสัมพันธ์ดั้งเดิมอย่างใกล้ชิดมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล ทั้งนี้เพราะทั้ง ๒ ประเทศนี้ตั้งเมืองเป็นเชลลชาติเดียวกัน คือ เชลลชาติมาคาญ นอกจากนี้เชื้อชาติเดียวกันแล้วยังมีประวัติศาสตร์ความเกี่ยวพันอันเกี่ยวพันเกี่ยวพัน

๕
Loc. cit.

๖
วิจิตรวาทการ บรรณ "ประวัติศาสตร์ศาสตร์" เล่ม ๕ ("ระบอบ
โรงพิมพ์ ส.ธรรมภักดิ์), หน้า ๒๒๒ - ๒๓๕.

และที่สำคัญที่สุด ก็คือได้รับอารยธรรมของ "อาณาจักรศรีวิชัย" ด้วยกัน (ระหว่าง ค.ศ. ๕๐ - ๑๓๐๐) ทั้ง ๒ ประเทศนี้ตามหลักสายทางประวัติศาสตร์แต่เดิมอยู่ในอาณาจักรเดียวกัน ซึ่งตั้งศูนย์กลางอยู่ที่ในภูมิภาค กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่สมัยอาณาจักรศรีวิชัย ครอบคลุมถึงสมัยจักรวรรดิเมฆาลัย และจักรวรรดิสุลต่านก่อนที่จะถูกอำนาจจากประเทศมาเลเซียเข้ายึดครองก็คือ จักรวรรดิชวา กรณัถึงศตวรรษที่ ๑๘ - ๒๐ ซึ่งโดยเนื้อแท้ถูกแทนที่โดยเจ้ายึดครอง ต่อมาอาณาจักรก็ตกไปเป็นของอังกฤษ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองนี้เคยมีผลเป็นอาณาจักรเดิมของประเทศมาลายาจากตัวภาคมีอยู่แต่เพียงอาณาจักรชวาไป รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างสองเมืองของทั้ง ๒ ประเทศเท่าที่ ในปัจจุบันถือเป็นทางการมาแต่ทางโลก ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศมาลายาทั้ง ๒ เป็นผู้ควบคุมการค้าขายการติดต่อทางลางประเทศไว้ทั้งหมด

ความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียได้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อสหประชาชาติประกาศเอกราชเมื่อ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๘๖ โดยทั้งสองประเทศได้ตกลงที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตตั้งแต่วันที่ ๑๖ โดยนาย Enche Senu Bin Abdul Rahman เป็นเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียมาลาयाประจำจากรัฐ เป็นคนแรก และ Dr. Mohamad Razif เป็นเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียคนแรกประจำสหรัมาลาया และในเดือนเมษายน ๒๕๐๑ มาลาयाก็ได้เปิดสถานกงสุลที่เมือง Medan ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ณเมืองบันดูลุงกูจิกายม ๒๕๐๑ Tun Abdul Razak รองนายกรัฐมนตรีของสหรัมาลาयाกระทรวงกิจการสหรัมาลาयाได้เป็นหัวหน้าภาคและทูตสหรัมาลาयाในอินโดนีเซีย โดยได้ร่วมให้การต้อนรับเป็นนัยว่า ได้มีการแสดงสุนทรพจน์ในการที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองขึ้น และรัฐบาลของทั้งสองประเทศได้ดำเนินการที่จะดำเนินการที่จะจัดทำสนธิสัญญาไมตรีภาพ (Treaty of Friendship) ระหว่างประเทศทั้งสอง กรณี่ในเดือนเมษายน ๒๕๕๔ Dr. Djuanda ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีอินโดนีเซียขณะนั้น ได้เดินทางไปเยือนสหรัมาลาयाอย่างเป็นทางการและได้ลงนามในสนธิสัญญาไมตรีภาพนี้ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ข้อความในสนธิสัญญาได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำสนธิสัญญานี้ เพื่อที่จะสถาปนาความสัมพันธ์และกระชับความร่วมมือ

กันระหว่างประเทศทั้งสอง ตามกฎบัตรสหประชาชาติและหลักการของที่ประชุมเอเชีย
 อเมริกาที่เมือง Bandung ในปี ๒๔๕๕ สนธิสัญญาที่เมื่อ ๑๐ มกราคม เป็นรามณะแห่ง
 เกี่ยวกับความตกลงในลักษณะที่มิใช่ทางตรง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่าง
 อินโดนีเซียและอินโดนีเซียมาหลายหลายครั้งการ เป็นสนธิสัญญาที่ใดก็ตามไปด้วยดี โดยผู้
 ทางวัฒนธรรมของประเทศทั้งสองมาแสดงแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในแบบต่าง ๆ
 ซึ่งก็เช่นกัน ในเดือนตุลาคม ๒๕๐๓ นายจตุร Abdul Harris Nasution แห่งอินโดนีเซีย
 กองทัพอินโดนีเซียได้เดินทางไปเยี่ยมสหพันธ์มาลาयाและไอร์แลนด์รวมทั้งเป็นเอวางค์

เมื่อปี ๒๕๐๐ ได้เกิดการลุกขึ้นในอินโดนีเซีย และได้มีการก่อกองกำลัง
 ของอินโดนีเซียที่มาจากซึ่งรัฐบาลสหพันธ์มาลาयाจำเป็นต้องให้ที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง
 การวิจัยทางการเมืองความขัดแย้งระหว่างประเทศซึ่งการกระทำนี้ได้ถูกกล่าวหาจาก
 รัฐบาลอินโดนีเซียว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่พวกกบฏ ซึ่งนับเป็นช่วงเวลาแห่งที่เลือก
 เมื่อครั้งแรก ระหว่างประเทศทั้งสอง กรณีต่อมาในปี ๒๕๐๐ รัฐบาลอินโดนีเซียได้
 มีระบอบขยายอาณาจาก ๓ ไมล์ เป็น ๑๐ ไมล์ โดยไม่บอกกล่าวหรือปรึกษากับรัฐบาล
 สหพันธ์มาลาयाซึ่งเดิมบริเวณที่ขยายนี้เป็นเขตชายฝั่งของชาวประมงมาลาया หลังจากที่
 ก็ได้เกิดการกระทบกระทั่งกันระหว่างเรือรบอินโดนีเซียและฮอก้า และเรือรบปลาของ
 ชาวมาลาयाหลายครั้ง ในระบอบการที่อินโดนีเซียไม่ชอบด้วยจะสันนิษฐานได้ว่า
 อาจกวนเหตุถึงข้อไปนี้

๑) เพราะชาวมลายูช่วยเหลือพวกกบฏในสุบาร่าตั้งในเวลาที่ยังการ
 กบฏและหลังจากที่กบฏได้ขยายพื้นที่ลงมายังมลายู

๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

Malaya - Indonesia Relations 31st August 1957 -

๒) กล่าวหาสหภาพมาลายาจะแยกตัวมาร่วมกับมาลายู เพราะมาลายูเป็นประเทศที่มี
รั้วรวม และศูนย์กลางอยู่ในภาคกลางมาลายูมาก

๓) การเสียดสีถึงคงมาลายูดีกว่า อิมโกลีเขียนมีความไม่พอใจ

๔) มาลายูเป็นประเทศในเครือจักรภพของอังกฤษ อิมโกลีเขียนเกิดกับภริยาอังกฤษ
อย่างรุนแรงทั้งแก่กรังเง็งเสรี จงสงครามใหม่ ๆ ต้องกำกับการช่วยเหลือกัน เมื่ออิมโกลีได้เป็น
กงเบ็ญกลางมาลายูจึงต้องช่วยต่อไป

๕) เมื่อคราวเรียกรถลงอิเรียนตะจันแรกไกรสงคราม ๖๖๖๖๖๖ เป็นครั้งแรกจึงทราบว่า
ที่มาผลลัพท์อาจไม่ได้ กล่าวว่าจะมีการปฏิวัติเพราะชาวภาคกลางได้รับสิทธิพิเศษมาลายู
เมื่อประชาชนทั่วไป ทุกคนอยากเป็นทหาร เพราะมีอาหารและเครื่องใช้ส่วนตัวมากจ่าย จึง
ดูเมื่อคราวรัฐประหารพยายามที่จะก่อเรื่อง รุกขึ้นเพื่อจะได้สังหารไปทำงาน อิมโกลี

๖) เป็นการก่อกรติพิพาทภายนอกขึ้นเพื่อถึงความสนใจของประชาชนในต่างประเทศ
ไม่ทางนั้น จะได้ไม่ขัดขวางอยู่กับการเมืองภายในและควาขัดแย้ง

ในจดหมายเหตุ ๒๕๐๓ ตอนที่ ๑๖๓ อิมโกลี ราชันมาน นายกรัฐมนตรีสมัยก่อนมาลายู
ไปเยือนหัวเข้าไกล เกือบกรติพิพาทระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียและศรีลังกาในเกาะนิวกินี
มาเลเซีย แต่ได้ถูกโจมตีจากนายสุภักดิ์ศรีโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียว่า ปฏิบัติ
ไม่จริงในอเมริกาทำให้รัฐบาลอินโดนีเซียเสียก่อน ซึ่งก่อให้เกิดความบาดหมางใจ
ระหว่างประเทศทั้งสองทวียิ่งขึ้นอีก ครั้นถึงเดือนธันวาคม ๒๕๐๔ นายกรัฐมนตรี
อิมโกลี ราชันมาน ได้เสนอแผนการที่จะสถาปนามาเลเซียซึ่งได้รับปฏิกริษาในทาง
ที่ไม่สอดคล้องจากรัฐบาลอินโดนีเซีย ดังจดหมายของของ Dr. Subandrio เมื่อวันที่
๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๔ ในที่ประชุมสมัชชาในรัฐสภาอินโดนีเซียว่า "เราขอ
มาลาว่า เราไม่มีลัทธิการรวมกันนี้ ถึงแม้ว่าเรา จากความสนใจของเราเมื่อ
เสรีภาพของประชาชนผู้เกี่ยวข้อง" ^{๑๐} "แต่ถ้อยแถลงนี้เป็นผลเป็นภัยคุกคามเราขึ้น

^{๑๐} Ibid., pp. 6-9.

^{๑๑} ถ้อยแถลงของ Dr. Subandrio ภาคนิติกรอินโดนีเซีย ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๔

"We still told Malaya that we had no objection to such a merger
based upon the will for freedom of the peoples concerned."

ที่กล่าวมาโดยลำดับข้างต้นนั้น เป็นสรุปเหตุการณืความสัมพันธ์ระหว่าง
 ประเทศคู่กรณีทั้งสองตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงเกิดกรณีพิพาทและตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับ
 ฝ่ายร้ายรายละเอียดยกเว้นกรณีไต้หวันมา เล เช่นกับนโยบายเผชิญหน้าที่จะได้กล่าวในบท
 ถัด ๆ ไป.